

[Handelsministeren.]

igennem har dokumenteret deres kvalifikationer. Hertil kommer vanskeligheden ved at opstille uddannelsesmæssige krav formuleret ud fra et ædruelighedsmæssigt sigte.

Noget andet er, at det vil være en god ting, hvis der foreligger uddannelsestilbud, der retter sig mod personer, der søger ind i restaurationsbranchen. Dette er således tilfældet inden for EFG – erhvervsfaglige grunduddannelser – og jeg er bekendt med, at der inden for KVV – kortere videregående uddannelser – er tanker om etablering af en uddannelse i hotel- og restaurationsadministration.

Det er i øvrigt min hensigt, at der i de påtænkte retningslinier for behandling af bevillingsansøgninger skal peges på, at en uddannelse inden for faget vil kunne betragtes som en positiv kvalifikation.

Bevillingsmyndighederne vil i øvrigt i retningslinierne blive instrueret om at vurdere bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer. I forbindelse med en instruks til bevillingsmyndighederne om at foretage en almindelig bedømmelse af ansøgnernes personlige og økonomiske forhold for så vidt muligt at sikre, at de vil være egnede til at drive restaurationsvirksomhed på betryggende måde, vil dette betyde, at der med lovforslaget sker en imødekomme af erhvervsudvalgets ønsker om en stramning af kravene til bevillingshavere.

Branchen har ønsket, at nedsættelsen af kommunale bevillingsnævne med medlemskab for branchens medlemmer gøres obligatorisk, men på linie med landsbevillingsnævnet er det min opfattelse, at der ikke er fornødent grundlag for at imødekomme dette. I de tilfælde, hvor bevillingsnævne nedsættes, er der allerede mulighed for at indsætte repræsentanter for branchen, men et obligatorisk medlemskab forekommer mig i mindre kommuner at ville kunne føre til hyppige indsigelser om inhabilitet, hvilket vil besværliggøre sagsbehandlingen.

Heller ikke finder jeg, at der er behov for nedsættelse af et rådgivende etableringsnævn på landsbasis, således som branchen har foreslået. I de tilfælde, hvor kommunerne måtte finde at have brug for råd og vejledning af faglig art, vil den lokale brancheforening eller branchens hovedorganisationer sikkert beredvilligt stille sig til rådighed.

Det såkaldte »tjenerregister«, som uden ind-

sigelse blev nedlagt ved lovrevisionen i 1970, bør efter min mening ikke genindføres. Det stemmer ikke med moderne strafferetlige principper, og i den tid, det eksisterede, havde det ingen mærkbar effekt.

Nogle af branchen i øvrigt ønskede ændringer om ophævelse af forskellige lempelser for servering i marketenderier, pensionater, højskoler o. lign. mener jeg ikke at kunne tiltræde. Bedre erhvervsmuligheder for fagets udøvere bør ikke etableres i form af restriktive lovindgreb.

I betragtning af de mange ideer og forslag, der har været fremme i debatten om tidens alkoholproblemer, og som naturligt nok også har berørt restaurationsloven og dens administration, vil det måske umiddelbart forekomme nogen skuffende, at lovforslaget ikke mere gennemgribende ændrer den nuværende retstilstand på dette område. Som jeg tidligere har nævnt, er mulighederne for at mindske et voksende alkoholforbrug gennem ændringer af restaurationsloven imidlertid begrænsede, og jeg mener ikke, at det kun få år efter, at den nuværende lov har set dagens lys på basis af en betænkning afgivet efter et omhyggeligt udvalgsarbejde, kan være rigtigt fundamentalt at omgøre resultatet af dette arbejde, der netop tog sigte på en tilpasning af loven til tidens krav. En mere omfattende lovændring måtte efter min opfattelse forudsætte, at en grundig undersøgelse viste, at tungtvejende grunde talte herfor. Det synes mig ikke at være tilfældet, men derimod, at der er holdepunkter for, at udviklingen har vist, at loven på enkelte, væsentlige punkter kan og bør forbedres, således at de samfundsmæssige og ædruelighedsmæssige hensyn, som loven skal varetage, får en mere central placering i loven. Lovforslaget er udtryk herfor.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m. m. (Skattestyrelsesloven)* og i tilknytning hertil fremsætte *forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ændringer som følge af omlægning af skattemyndighedernes organisation m. m.)*.

Forslagene tager udgangspunkt i betænkning